

Analyse, inform and activate

LAKA

Analyseren, informeren, en activeren

Stichting Laka: Documentatie- en onderzoekscentrum kernenergie

De Laka-bibliotheek

Dit is een pdf van één van de publicaties in de bibliotheek van Stichting Laka, het in Amsterdam gevestigde documentatie- en onderzoekscentrum kernenergie.

Laka heeft een bibliotheek met ongeveer 8000 boeken (waarvan een gedeelte dus ook als pdf), duizenden kranten- en tijdschriften-artikelen, honderden tijdschriftentitels, posters, video's en ander beeldmateriaal. Laka digitaliseert (oude) tijdschriften en boeken uit de internationale antikernenergie-beweging.

De [catalogus](#) van de Laka-bibliotheek staat op onze site. De collectie bevat een grote verzameling gedigitaliseerde [tijdschriften](#) uit de Nederlandse antikernenergie-beweging en een verzameling [video's](#).

Laka speelt met oa. haar informatie-voorziening een belangrijke rol in de Nederlandse anti-kernenergiebeweging.

The Laka-library

This is a PDF from one of the publications from the library of the Laka Foundation; the Amsterdam-based documentation and research centre on nuclear energy.

The Laka library consists of about 8,000 books (of which a part is available as PDF), thousands of newspaper clippings, hundreds of magazines, posters, video's and other material. Laka digitizes books and magazines from the international movement against nuclear power.

The [catalogue](#) of the Laka-library can be found at our website. The collection also contains a large number of digitized [magazines](#) from the Dutch anti-nuclear power movement and a [video-section](#).

Laka plays with, amongst others things, its information services, an important role in the Dutch anti-nuclear movement.

Appreciate our work? Feel free to make a small [donation](#). Thank you.

www.laka.org | info@laka.org | Ketelhuisplein 43, 1054 RD Amsterdam | 020-6168294

ich hatte auch
1918-41*

POLITIEK ASIEL VOOR KARL & ESO!

Als tegenstanders van
Kernenergie zijn Karl en Eso
tot 12 + 13 maanden
veroordeeld wegens actieve
deelname aan de
demonstratie in Grolde
19.3.1977.
Zij zijn naar Nederland
gevlucht om niet
in de duitse gevangenis
te komen.

enkel en zijn
veroordeeld,
bedreigd zijn we
allemaal

*WILHELM II.
KEIZER EN
HOOFDSCHULDIGE
VAN DE EERSTE
WERELDOORLOG
KEES IN
NEDERLAND
POLITIEK ASIEL
1918-1941

Collectie Stichting Loka

www.loka.org

Gedigitaliseerd 2015

SOFORTIGE FREILASSUNG ALLER INHAFTIERTEN ATOMKRAFTGEGNER!

KEINE PROZESSE GEGEN ATOMKRAFTGEGNER!

Voor geldelijke bijdragen:
Steunkomiteé Atoomtegenstanders
Centrumbank Amsterdam
Ineke

Postadres voor Karl en Eso:
p/a Els

Deze brochure is te bestellen:
Uitgeverij 'Lont'
Postgiro 2383456
Amsterdam.

INDIANEN VERHAAL

SEATTLE:

ALS MILITANT ZIJN BETEKENT:
ALLE MOGELIJKE STAPPEN DOEN
OM DE NATURLIJKE LEEFWIJZE VOOREENS
EN VOOR ALTJD EN VOOR ALLE
LEVENDE NEZENS OP DEZE AARDE TE
HERSTELLEN,

DAN
BID
IK
MUN
VADER
DE
ZON
EN
MUN
MOEDER
DE
AARDE
MIJ
KRACHT
EN
MOED
TE
GEVEN,
OM DE

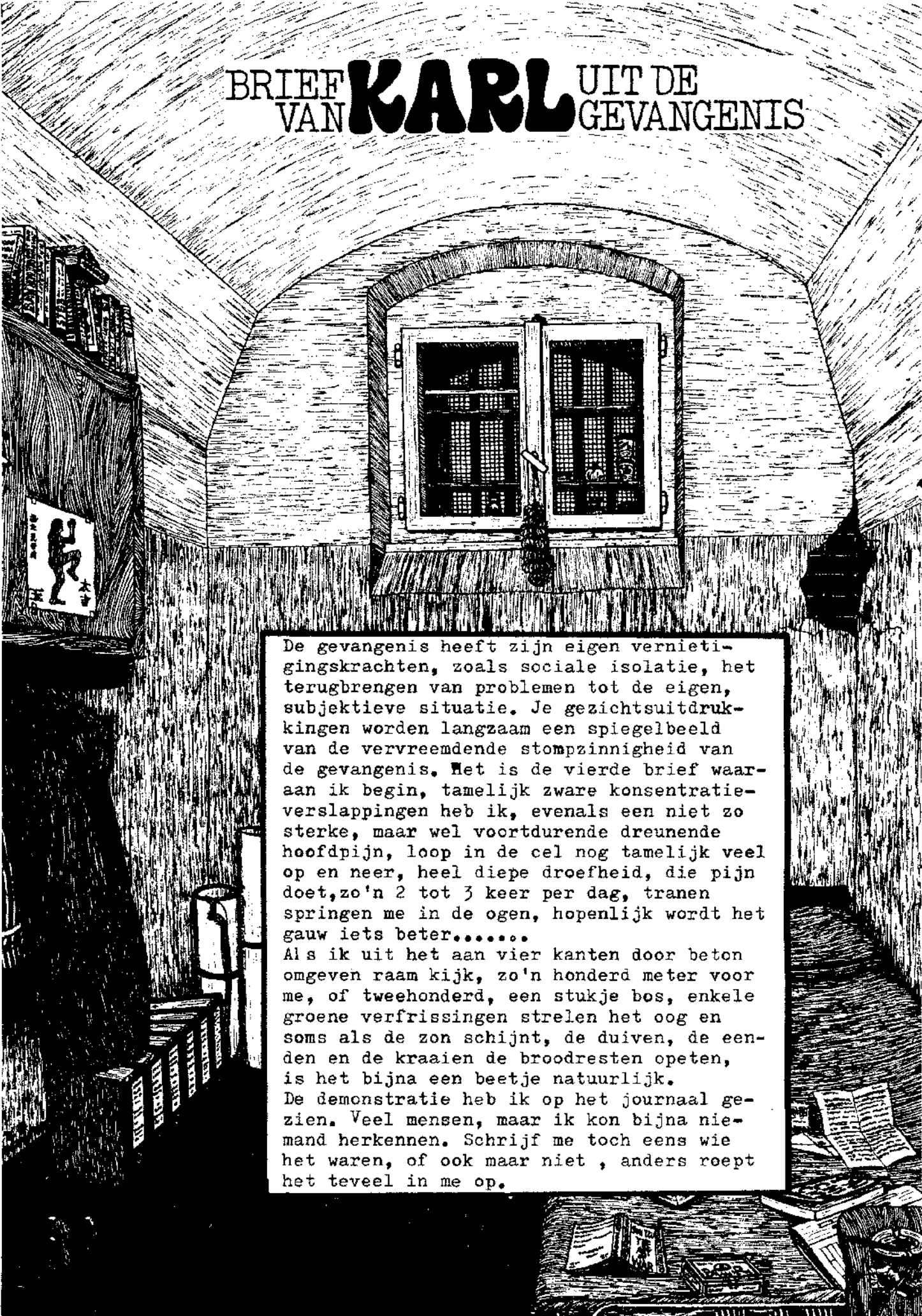
MILITANTESTE
VAN ALLEN TE ZIJN.

HET INDIANENOPPERHOOFD
SEATTLE

Leiter

BRIEF VAN **KARL** UIT DE GEVANGENIS

De gevangenis heeft zijn eigen vernietigingskrachten, zoals sociale isolatie, het terugbrengen van problemen tot de eigen, subjektieve situatie. Je gezichtsuitdrukkingen worden langzaam een spiegelbeeld van de vervreemdende stompzinnigheid van de gevangenis. Het is de vierde brief waaraan ik begin, tamelijk zware konsentratieverslappings heb ik, evenals een niet zo sterke, maar wel voortdurende dreunende hoofdpijn, loop in de cel nog tamelijk veel op en neer, heel diepe droefheid, die pijn doet, zo'n 2 tot 3 keer per dag, tranen springen me in de ogen, hopenlijk wordt het gauw iets beter.....

Als ik uit het aan vier kanten door beton omgeven raam kijk, zo'n honderd meter voor me, of tweehonderd, een stukje bos, enkele groene verfrissingen strelen het oog en soms als de zon schijnt, de duiven, de eenden en de kraaien de broodresten opeten, is het bijna een beetje natuurlijk. De demonstratie heb ik op het journaal gezien. Veel mensen, maar ik kon bijna niemand herkennen. Schrijf me toch eens wie het waren, of ook maar niet, anders roept het teveel in me op.

PROCES VAN KARL

Politiek gevangene zijn betekent in de B.R.D. isolatie en onderdrukking en schending van alle mensenrechten.

Toen ik voor vooronderzoek vastzat, werden mijn mogelijkheden tot contact met andere gevangenen tot een minimum beperkt. Dat betekent dat de cellen aan weerszijden van mijn cel leeg waren; dat er op de verdieping waar ik zat extra veiligheidsmaatregelen genomen waren en dat er op de belendende daken bewakers met machinepistolen patrouilleerden.

Iedere omgang met andere gevangenen werd mij verboden. De post werd scherp gecensureerd. Hierdoor zijn veel brieven aan mij in beslag genomen.

Mijn gezondheidstoestand ging hard achteruit; onregelmatigheden in mijn hartslag, voortdurend braken en een razende hoofdpijn. Dit leidde uiteindelijk tot vrijlating, omdat de rechtbank niet meer de garantie kon en wilde geven, dat ik er levend uit zou komen. In deze toestand heeft mijn proces zich afgespeeld.

Nadat de officier van Justitie Borchers in zijn slotpleidooi eerst twaalf maanden voorwaardelijke gevangenisstraf tegen mij had geëist, las ik in het mij toegestane slotwoord een verklaring voor.

Ik zei, dat de konkrete bewijsvoering in mijn proces tot vrijspraak moest leiden. Dat de voorafgaande processen m.b.t. Grohnde echter al hadden aangetoond, dat de gevolgde veroordelingen "willekeurig" uitgesproken zijn en alleen ter afschrikking en intimidatie van de hele beweging tegen de kernenergie moeten dienen.

Dit om zo, niet gestoord door protesten het kernenergieprogramma te kunnen doorvoeren.

Dit was voor de officier van Justitie aanleiding om opgewonden van zijn stoel te springen en naar mijn advocaat te schreeuwen: "Dit betekent voor uw cliënt gevangenis."

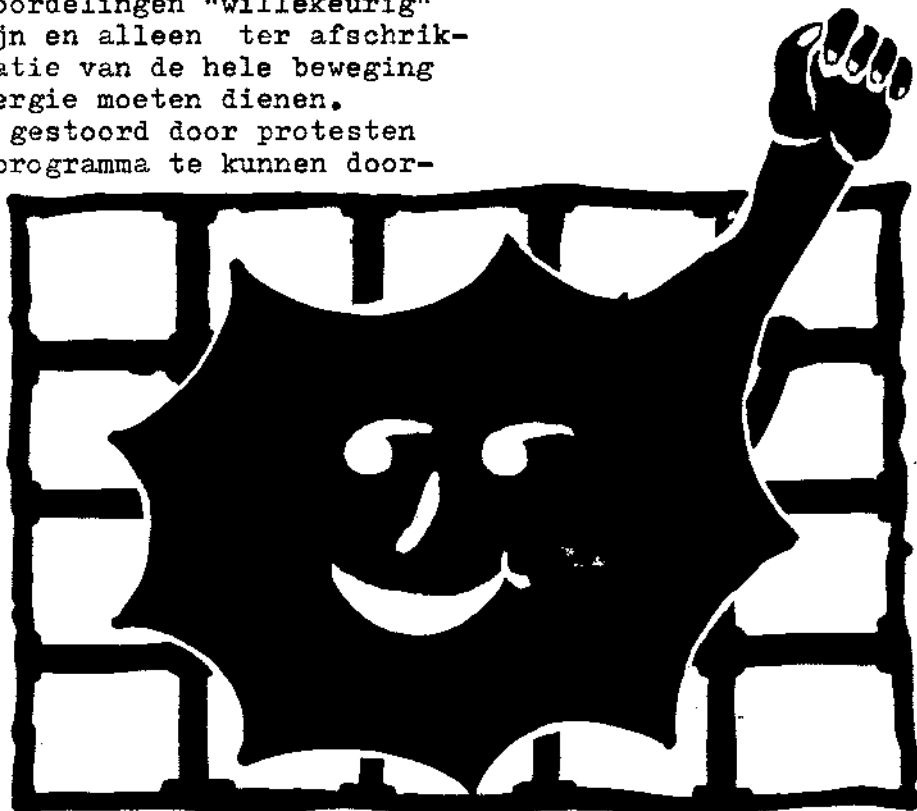
De volgende dag van het proces hield de officier van Justitie weer een pleidooi, argumenteerde tegen mij met "Gesinnungsstättenschaft" (het plegen van een delikt op grond van overtuiging) en sprak over mij in verband met par. 129 a (ondersteuning van een criminele vereniging). Hij eiste nu 13 maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf.

De rechtbank veroordeelde mij "in naam van het volk" tot 13 maanden gevangenis, onvoorwaardelijk.

Omdat ik nog 10 maanden voorwaardelijk heb staan, wachten mij nu in de B.R.D. 13 + 10 maanden gevangenis.

Toen ik op 10 oktober 1978 vrijkwam, ben ik in de kliniek in Haacklingen/Lueneburg naar de dokter gegaan. Deze kliniek stelde twee adviezen op, waarin ze in geval van hernieuwde opsluiting niet garant voor mijn leven zeiden te willen staan.

De rechtbank heeft me toen een besluit toegezonden waarin zij, zonder rekening te houden met het advies, de onmiddellijke voltrekking van het vonnis verordent. Zo ben ik gedwongen om politiek asiel in Nederland te vragen.

Model - Duitsland

Om haar economische en technologische machtspositie in de wereld te handhaven, is het voor de B.R.D. absoluut noodzakelijk haar kernenergieprogramma tegen elk verzet in door te zetten. Wij zouden willen proberen aan de Nederlandse bevolking over te dragen, wat het realiseren van het kernenergieprogramma in de B.R.D. ook voor Nederland en heel Europa zou betekenen. Dit vooral met het oog op de te verwachten overheersende economische positie van de B.R.D. in het Europese parlement. Door deze economische druk zou bijvoorbeeld Nederland (de Nederlandse economie) -wil Nederland niet tot een Duitse satellietstaat verworden- gedwongen worden van haar kant met economische groei te concurreren. Dit moet zij doen middels de bouw van kerncentrales. Dat betekent: het invoeren van het "model-Duitsland" in

Nederland en heel Europa. Dat houdt in: het opdelen van het sociale leven in functies, het structureren -op een tegen het leven gerichte wijze- van het sociale leven zodanig, dat computercontrole ervan door de politiestaat mogelijk wordt. Deze computercontrole van het sociale leven is immers noodzakelijk in een atoomstaat. Wij beschouwen de huidige politieke gebeurtenissen in de B.R.D. als zó tegen het leven gericht en onmenselijk, dat we alles zullen proberen om voor ons en onze kinderen een bestaansmogelijkheid open te houden. We verzetten ons ertegen dat de aarde met de moorddadige technologie van de kerncentrales in een onbewoonbare woestenij wordt veranderd.

Geschiedenis van de »Anti-Atom-Bewegung« in de BRD '75-'79

WAS IST KRIMINELL?

**ATOMKRAFT-
WERKE BAUEN?**

**ODER SIE
VERHINDERN?**

**ANGEKLAGT SIND WENIGE-
GEMEINT SIND ALLE !
SETZEN WIR DEN WIDERSTAND
GEGEN DIE
ATOMKRAFTWERKE FORT,
FÜR DEN SIE BESTRAFT WERDEN SOLLEN!**

In de zomer van 1975 hebben de wijnboeren uit Kaiserstäl voor de eerste keer een bouwterrein in Why! bezet, en met sukses. Op dit terrein zou een

kerncentrale gebouwd worden. Door deze bezetting wilden zij het doorzetten van het kernenergieprogramma van de B.R.D verhinderen. Het resultaat van de aktie

was dat de bouw gestopt werd. Niemand van de bezetters is daarbij opgepakt. Geïnspireerd door dit voorbeeld besloten 8000 demonstranten om op 13-10-1976 het bouwterrein voor de kerncentrale in Brokdorf te bezetten. Tegen de avond werd het bouwterrein op een grove manier door de politie en bewakingspersoneel ontruimd. Tenten en andere dingen die op het terrein waren blijven liggen, werden door de politie verbrand. Maar ook op deze actie volgden geen processen.

Op 13-11-1976 was er een tweede grote demonstratie op het Brokdorf bouwterrein met 40.000 deelnemers. De politie heeft geprobeerd de demonstranten te verhinderen om op plaats van bestemming te komen. Hierdoor moesten velen 11 kilometer lopen om bij de verzamelplaats van de demonstratie te komen. De politie schoot vanuit helicopters op de demonstranten met traan- en zenuwgas. Deelnemers kregen hierdoor storingen in de bloedsomloop. Intussen werd het bouwterrein door de politie tot een vesting omgebouwd. brede sloten en muren eromheen en afgezet met prikkeldraad. Ondanks dat lukte het de demonstranten toch grote gaten in de omheining te maken.

KARL: " We stonden bij het prikkeldraad. Naast mij stond een jongen die een steen naar z'n kop kreeg van de politie. Met als gevolg zware schedelbreuk en verwondingen aan de hersenen. Meer dan 500 personen moesten door een arts behandeld worden; sommige moesten met levensgevaarlijke verwondingen naar het ziekenhuis gebracht worden. Ook de eerste hulpverlening door de "burgerinitiatieven" werd door de politie gehinderd. Uit deze demonstratie kwamen voor het eerst twee pro-

cessen voort. O.a. tegen de atoom-natuurkundige Jens Scheer vanwege het pamflet wat door hem was ondertekend: DIT BOUWTERREIN MOET WEER WEILAND WORDEN.

Ondanks een grote angstaanjagende pers-en media campagne die alle anti-kerncentrale demonstranten als terroristen bestempelde en daarbij ook doden inkalkuleerde, besloot de noord-duitsche burgerinitiatieven-partij op 19-2-1977 weer een grote demonstratie op het bouwterrein te organiseren. Deze demonstratie werd door de politie verboden. Juist door de lasterkampagne en het demonstratieverbod besloten we vast te houden aan ons recht tot demonstreren, maar tegelijkertijd van een bezetting van het bouwterrein af te zien. Door de

intimidatie verwachten we klein maar dapper aantal mensen. En wat gebeurde?? ong. 60.000 kwamen toch demonstreren, tegen de politie verordeningen en geblokkeerde weg naar Brokdorf in. KARL: ons konvooi van auto's werd door de mobile brigade(mek) en heli-copters met machinepistolen en hand-vuurwapens overvallen en gestopt. Na een doodvermoeiende voettocht van 20 kilometer kwam de demonstratie-stoet aan bij het bouwterrein, dat omgeven was door een enorme politie-macht. Ook op de terugweg werden demon-stranten door de politie overvallen,

Geboeid met het gezicht tegen de straat gelegd, met wapens bedreigd en tijdelijk gearresteerd. Het is een succes voor de beweging, dat de demonstratie ondanks deze vele bedreigingen, rustig verliep. Vele kleine aktievormen, zoals straat-teater, boekenstalletjes, muziekgroepen, bezettingen van kerken enz. verbreden het bewustzijn van de bevolking wat betreft het gevaar van kerncentrales. Overall in de B.R.D. hadden de burger-initiatieven positief gereageerd op het voorstel, het bouwterrein van de kerncentrale in Grohnde op 19-3-1977 te bezetten. 20.000 mensen namen aan deze demonstratie deel. De regionale regering van neder-saksen reageerde met het inzetten van haar hele politie-macht en grensbewakingssoldaten. De demonstratie in Grohnde werd op brute wijze uit elkaar geslagen. Meer dan 800 mensen werden gewond. Velen moesten ge-wond naar het ziekenhuis. 26 demon-stranten werden gearresteerd en door een spe-ciaal kommando beestachtig behandeld. Sommigen werden door honden bebeten, aan de handboeien door de drek getrok-ken. Anderen werden, op de grond liggend steeds maar weer opnieuw door de poli-tie op hun hoofd getrapt. Minister -president Albrecht leidde de campagne om de gearresteerden te kriminaliseren als volgt in : "we hebben een aantal arrestaties verricht. Ik hoop dat onze wetten het toelaten dat de gearresteer-den hun gerechte straf krijgen".

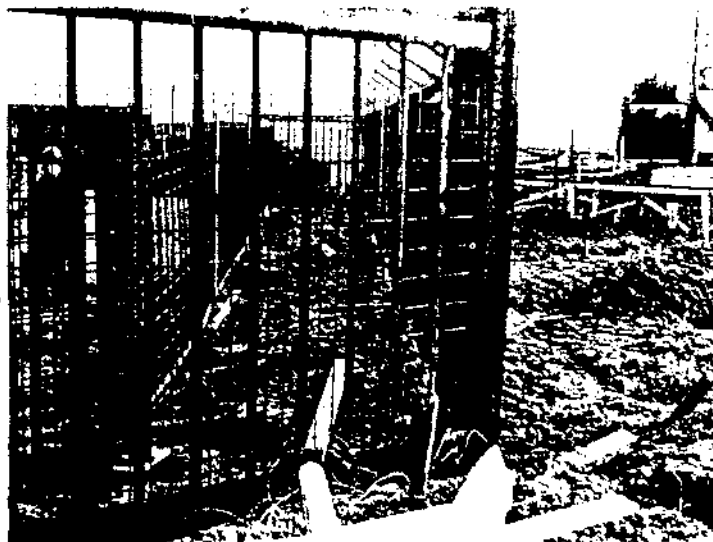

AUFRUF ZUR GROSSKUNDGEBUNG AM ATOMKRAFTWERK GROHNDE

DIE REGIONALKONFERENZ DER BÜRGERINITIATIVEN GEGEN ATOMKRAFTWERKE AM 5. 3. 77 IN KIRCHOSEN RUFT ALLE VERANTWORTUNGSBEWUSSTEN BÜRGER ZU EINER DEMONSTRATION AM BAUGELANDE DES ATOMKRAFTWERKS GROHNDE AM 19. 3. 77 11 UHR AUF.

NICHT NUR IN BROKDORF HAT ES EINE "NACHT-UND NERKLAKTION" GEGEBEN, BEREITS AM 8. JUNI 76 BESATZTE DIE PREUSSEN-ELEKTRA DEN BAUPLATZ FÜR IHR ATOMKRAFTWERK GROHNDE IN ÄHNLICHER WEISE, OBWOHL 14000 BÜRGER DES WESTERBERGELANDES EINSPRUCH GEGEN DAS ATOMKRAFTWERK ERHOBEN HADEN. DER BAU UND BETRIEB DES ATOMKRAFTWERKS SIND NUN IN BEDENKLICHE NÄHE GERÜCKT!

ALLE BÜRGERINITIATIVEN WERDEN AUFGEFORDERT, IM RAHMEN DIESER BESCHLUSSES VORBEREITUNGEN ZUR GROSSKUNDGEBUNG ZU TREFFEN.

WEIL WIR WISSEN, DASS ATOMANLAGEN UNSER LEBEN GEFÄHRDEN, ERKLÄREN WIR: WIR WOLLEN KEIN AKW IN GROHNDE ODER ANDERSWO! DIE BÜRGERINITIATIVEN FORDERN:

- SOFORTIGE EINSTELLUNG ALLER BAUTÄTIGKEITEN IN GROHNDE UND RÄUMUNG DES PLATZES!
- KEIN AKW IN GROHNDE UND AUCH NICHT ANDERSWO!
- KEINE WIEDERAUFBEREITUNGSANLAGEN UND ATOMMÜLLDEPOTEN!
- WEG MIT DEM ATOMENERGIEPROGRAMM!
- EINSTELLUNG ALLER ERMITTLUNGSVERFAHREN UND STRAFVERFOLGUNGEN GEGEN AKW-GEGER!

WIR SUCHEN KEINE KONFRONTATION MIT DER POLIZEI, WIR WOLLEN DAS AKW VERHINDERN. POLIZISTEN UND BAUARBEITER DES AKW SIND NICHT UNSERE GEGNER, ES GEHT UM DIE SACHE SELBST, UM DIE VERHINDERUNG VON ATOMKRAFTWERKEN.

19.3. AM BAUPLATZ GROHNDE 11⁰⁰

Kontakte: Hannover 0511/715033 · Kassel 0561/774225 · BUU Hamburg 040/3849 4 4 Spenden-Kto.Nr. 4362548 Dresdner Bank Hangeln

OPROEP TOT EEN GROTE DEMONSTRATIE BIJ DE ATOOMCENTRALE GROHNDE

De regionale vergadering van buurtgroeperingen tegen kerncentrales op 5-3-'77 in Kirchosen roept alle zich van hun verantwoording bewust zijnde burgers op tot een demonstratie op de bouwterreinen van de atoomcentrale Grohnde op 19-3-'77 om 11.00 uur.

Niet alleen in Brokdorf heeft een "nachtelijke aktie" plaatsgevonden, al op 8 juni '76 bezetten de "Preussen-elektra" het bouwterrein bij Grohnde voor de bouw van een atoomcentrale. Dit gebeurde op een zelfde wijze als in Brokdorf; 14000 burgers hadden protest aangetekend. De bouw en exploitatie van de atoomcentrale is nu in een vergevorderd, gevaarlijk stadium beland. Alle buurtgroeperingen worden opgeroepen in het kader van dit besluit voorbereidingen te treffen voor de grote demonstratie.

Omdat wij weten dat atoominstallaties ons leven in gevaar brengen verklaren wij: wij willen geen atoomcentrale in Grohnde of ergens anders.

De buurtgroeperingen eisen:

- onmiddellijke stopzetting van alle bouwwerkzaamheden in Grohnde en ont-ruiming van het terrein.
- geen kernenergiecentrales in Grohnde en ook niet ergens anders.
- geen opwerkingsfabrieken en atoomafval-depots.
- weg met het atoomenergieprogramma.
- stopzetting van alle gerechtelijke on-derzoeken en strafvervolgingen tegen kernenergietegenstanders.

We zoeken geen konfrontatie met de po-litie, we willen de atoomcentrales ver-hinderen.

Politieagenten en bouwvakkers zijn niet onze tegenstanders, het gaat om de zaak zelf, om de vermindering van atoomcen-trales.

Toen ik Hamburg verliet, om op het land te gaan leven, waren de eerste voor- tekenen van de komende ellende helder en duidelijk te zien. De enorme bos- brand, die uitgerekend het gras van het toekomstige bouwterrein van de kern- centrale in Gorleben wegbrandde. De plaatsbepaling in februari 1977. Hier werd voor mij de bedreiging voel- baar, mijn feitelijke bestaan werd afhankelijk van het wel of niet door- gaan van de bouw van kerncentrales. Door mijn deelname aan de demonstratie op 19.3.'77 in Grohnde ben ik gedwongen me te verweren tegen een golf van repressie. Op 19.3.'77 gingen wij met 5 mensen naar Grohnde. Wij wilden daar demonstreren tegen de bouw van een kern- centrale daar en het bouwterrein bezet- ten. Na het opzijschuiven van een grote door de politie gebouwde barrikade in Kirchhosen, zijn we er 2 uur'mee bezig geweest'ons doel - een bezoek aan het bouwterrein - te bereiken. Het was niet eenvoudig, vanwege de sterke stalen, getraliede omheining, en vanwege het brute optreden van politie en grensbewakingssoldaten. Niettemin lukte het ons, de omheining behoorlijk te beschadigen. Op een plaats is het tot een gat van 15 meter breed gekomen. Het eigenlijke doel, - een bezetting van het bouwterrein - werd weliswaar niet bereikt, maar het kwam tot een bouwstop van 18 maanden. Wij trokken ons 100 - 150 meter van de politie terug. De terugwijkende demon- stranten konden niet meer naar Grohnde weggan, omdat in de rug eveneens een sterke politiemacht tegen hen werd in- gezet. Plotseling stormde de politie, rennend en schreeuwend als wilde bees- ten, en politie op paarden, in op deze mensenmassa van 20.000 mensen, die nu van twee kanten bedreigd werd. Valse meldingen over een zogenaamd in elkaar geslagen politieagent had de politie emotioneel opgezeefd. Ik stond ten- slotte 1 meter van de politie vandaan. Vlak naast mij, slaat de politie al in op het kordon van demonstranten. De officier van justitie gebruikt een foto van deze situatie bij het proces. Hij beweerde dat op de foto te zien is dat ik een knuppel in mijn hand heb. Bij uitvergroting werd mijn bewering bevestigd dat het geen knuppel maar een touw was. IK HEB NAAR GROHNDE GEEN KNUP- PEL NEEGENOMEN. De officier van justitie beweert niet-

temin, dat ik de politie met een knup- pel heb aangevallen. Omdat ik bij het loslaten van het touw onmiddellijk ben gevallen, was het voor mij onmogelijk de politieagent met een knuppel aan te vallen. Alles bij elkaar, zat ik 8 uur in verzekerde bewaring. Sommige van de arrestanten werden ook na de arrestatie op afschuwelijke wijze mishandeld. De Duitse pers gebruikte de markante uitspraken van Gross en Albrecht om een klimaat van angst en paniek te scheppen. De Duitse overheid liet zich de kans niet ontnemen, om de regionale rechtbank in Hannover, waar op 13.1.'78 het eerste proces moest begin- nen, in een onneembare politievesting te veranderen. Dit middels het inzetten van een grootscheepse politiemacht tot in de rechtszaal toe. Karl, die deze dag moest voorkomen, be- sloot niet naar het proces te gaan. Ook op de 2e en 3e procesdag verscheen nie- mand van de beklaagden. In plaats daar- van echter een des te grotere hoeveel- heid demonstranten. Zowel het arrestatie- bevel, alsook de veiligheidsmaatregelen in de rechtszaal, berustten geheel op het besluit van één strafkamer. En dat terwijl in het geheel 4 strafkamers over 11 processen gingen. Hoewel alle aangeklaagden, behalve Karl, later naar hun proces zijn gekomen, werd ook nog tegen iemand anders een arrestatiebevel afgekondigd. Bovendien kwamen er strenge voorschriften om je bij de politie te melden. Door de soli- dariteit van vrienden in Hannover, luk- te het mij om uit de handen van de poli- tie te blijven. Het arrestatiebevel tegen mij werd opgeheven, toen ik op 30.1.'78 bij de rechtbank verscheen. Daarmee begon mijn proces, dat alles bij elkaar 16 dagen duurde. Een beslissing die alle processen sterk beïnvloed heeft, was het besluit van de landelijke rechtbank in Celle. Dit be- sluit hield in dat het bij elkaar voegen van alle processen werd afgewezen. En dit, terwijl alle aanklachten gebaseerd zijn op daden die gemeenschappelijk be- gaan zijn. De weigering van een lande- lijke rechtbank, als zou het door de officier van justitie aangedragen mate- riaal niet voldoende zijn voor een proces voor de landelijke rechtbank,

werd door een hogere, landelijke recht-bank afgewezen. Als reden daarvoor werd o.a. opgegeven:

'De brede belangstelling, die de op een burgeroorlog lijkende bestormingen in Grohnde gekregen hebben in de openbaarheid, laten een proces op een lager gerechtelijk nivo niet toe.'

Vanaf het begin was het moeilijk. De officier van justitie blokkeerde verschillende voorstellen van de verdediging en probeerde verder de verdediging bang te maken door openlijk te dreigen met vervolging wegens belediging van de rechtbank. Bovendien deed de officier van justitie krampachtig moeite, de motivatie van tegenstanders van kernenergie alsook de getuigenissen van deskundigen over het gevaar van kernenergie niet te horen. De uitspraken van de belastende getuigen werden gekenmerkt door zowel feitelijk verkeerde voorstelling van de gebeurtenissen alsook door belangrijke tegenstrijdigheden. De politie schrikte nergens voor terug. De belastende getuigen werden door 'stillen', die onder de toeschouwers zaten en meeschreven, van informatie voorzien. Dit om de verschillende verklaringen beter te koördineren. Op grond van deze feiten, die in een ander proces ontdekt werden, moest in het betreffende proces vrijspraak uitgesproken worden.

Het waren dezelfde rechters, die mij bij een zelfde aanklacht, tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld hebben.

Een niet onbelangrijke rol in mijn veroordeling speelde het feit, dat onbekenden bij mijn rechter een oefengranaat op het terras gegooid hebben. Ik vind deze handelwijze niet goed. Er zijn betere manieren om aksie te voeren.

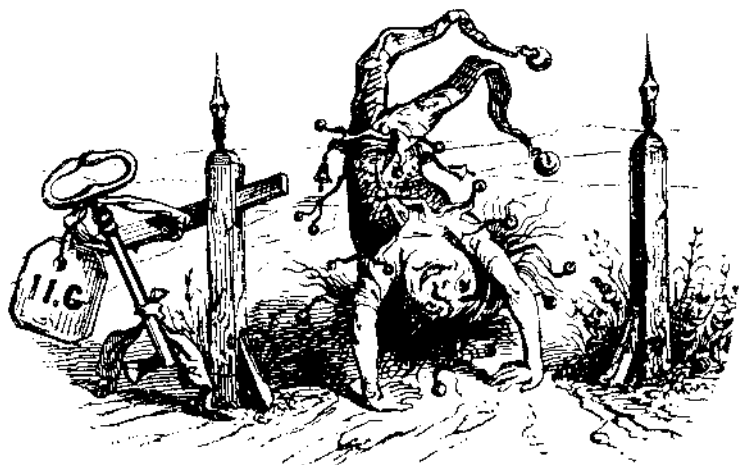
De officier van justitie, de belastende getuigen en de rechtbanken spanden zich eensgezind in, om het sprookje van het blindelings vernietigende atoomwarhoofd staande te houden. De officier van justitie eiste als afschrikwekkende maatregel 16 maanden gevangenisstraf. De rechtbank veroordeelde me op 9.5.'78 tot een jaar onvoorwaardelijke gevangenisstraf. Het 'Bundesgerichtshof' verwierp het beroep als ongegrond op 16.1.'79. Daarmee was het oordeel juridies van kracht. Op 17.3.'79 kreeg ik bericht om in de gevangenis te moeten verschijnen, zonder duidelijke datum wanneer. Na telefonies contact werd afgesproken 30 maart 1979. Bij een afspraak met de advocaat besloten wij nog naar de slotbijeenkomst van de Gorlebentocht naar Hannover te gaan. Het doel hiervan was om mensen te mobiliseren om mij op 2.4.'79 naar de gevangenis te vergezellen. Al die tijd

stond ik onder een enorme spanning, waar ik mij maar in een paar momenten van kon losmaken.

Dat ik überhaupt nog tot deze momenten van bezinning kwam, heb ik aan Ortrud te danken, die mij geweldig ondersteunt. Maandag 2.4.'79 kwamen in Hamburg 400 tegenstanders van kernenergie bij elkaar om mij naar Fuhlbüttel (de gevangenis) te begeleiden. Na de ramp in Harrisburgh was het voor de mensen echter onmogelijk mij naar de gevangenis te brengen. En zo besloten wij de St. Petrikerk in Hamburg te bezetten. De volgende dagen stelden hoge eisen aan de mensen die meededen. Vooral de ontmoetingen met het kerkbestuur werden elke keer tot een onzekere en spannende aangelegenheid. Een door de kerk ingediend gratieverzoek werd zonder meer afgewezen, net als een verzoek tot amnestie.

In plaats daarvan antwoordde de officier van justitie met een arrestatiebevel tegen mij. Daarom moesten wij in kleinere kring plannen maken om weg te gaan uit Duitsland. Maar niet alleen de veroordeling heeft mij gedwongen Duitsland te verlaten. Nu worden ook tegen deelnemers aan de demonstratie in Grohnde, waaronder de aangeklaagden, processen gevoerd om 235.000 DM te betalen. De staat wil zo een deel van de kosten van het inzetten van de politie via een gerechtelijk besluit terug hebben. Andere tegenstanders van kernenergie staat het betalen van het lieve sommetje van 113.000 DM voor de ontruiming van het kamp in Brokdorf, voor de 2^e demonstratie in Brokdorf + 300.000 DM en voor de ontruiming van het anti-kernenergiedorp nog eens 212.000 DM te wachten.

In geval van veroordeling wordt zo systematies de economiese basis van de betrokkenen vernietigd. Deze veroordelingen hebben bovendien als functie, grote bevolkingsgroepen zoveel mogelijk af te schrikken.

KARL!

Met enkele vrienden reden wij (Karl en Verena) naar de demonstratie bij Grohnde om daar, na onze verschrikkelijke ervaringen in Brokdorf, een eerste hulpdienst te organiseren. Met de spullen die je daar voor nodig hebt kwamen we in het dorp Grohnde aan. Na een korte mars met de demonstratie bereikten we een politieversper-ring. Daar vonden onderhandelingen plaats over de voorwaarden waaronder de mars kon doorgaan en nadat wij toestonden dat onze voertuigen onderzocht zouden worden konden we de blokkade passeren. We arriveerden aan de zuidkant van het door hekken en politiekrachten beveiligde bouwterrein, en toen al werden we begroet door traangasdampen en waterkanonnen. In het begin was de situatie hier overzichtelijk en betrekkelijk rustig. Wij verzorgden de omstanders door middel van citroensap en doeken tegen de gassen en diskussierden met de daar ingezette politiekrachten. Op een bevel van de kommandant echter werd de voorste rij politieagenten met wie we gediskussieerd hadden uitgewisseld tegen de achterste rij en gelijk daarop kwam het bevel erop los te slaan. Wij vluchtten voor de om zich heen slaande agenten van de zuidkant naar de oostkant, waardoor we van de regen in de drup terecht kwamen. Hier had zich een kolossaal leger van politieagenten in gevechtsorde opgesteld, met enorm lange knuppels en met schilden die het lichaam beveiligden. Plotseling stormden ze, onder wild geschreeuw, met de knuppels op hun schilden trommelend, op ons af. Ons kapot geschrokken renden we weg. Verena rende ongeveer een meter voor me uit, toen een aantal paarden op de demonstranten inreed. Daarop werd ik door de politieknuppels neergeslagen en kreeg talloze trappen tegen mijn hoofd, zelfs mijn helm kon geen bescherming meer bieden. Na korte tijd raakte ik bewusteloos. Toen ik weer bij kwam zag ik een paard boven me staan. Een panische schrik overviel me. Ik sprong op, wilde weggrennen, twee agenten achter me aan. Deze twee sloegen me in een sloot voor de tweede keer in elkaar, waarna ik gearresteerd werd. Over dit voorval deelde Verena in mijn proces het volgende mee: "Toen ik voor me be-reden politie op de vluchtende demonstran-

ten zag inrijden wist ik niet meer waar ik heen moest en keek om naar Karl. Die lag op de grond en politieagenten sloegen met knuppels op hem in en traptten hem." (tegen 8 getuigen a decharge werden aanklachten ingediend wegens het opzettelijk afleggen van valse verklaringen, omdat ze de moed hadden tegen de politie te getuigen). 2 Politieagenten brachten me naar de gevangenenbarak op het bouwterrein. Daar heerste een grote chaos, schreeuwende mensen liepen heen en weer. Ik werd brutaal weggetrokken van een demonstrant die met bloed overstroomd op een draagbaar lag en die ik zijn naam wilde vragen. Daarna moesten wij ons naakt uitkleden. Later mochten wij onze onderbroek weer aantrekken. We moesten, zo vernederd, ongeveer een uur wachten op het fotogra-veren.

Daarna werden we met een helikopter van de grenswacht naar Hameln gevlogen, waar we overgeleverd werden aan de bijzondere afdeling die daar speciaal voor dit doel in een zwembad was ingericht. Hier sleepten ze ons aan de handboeien over de grond, propten ons met de door het traangas doordrenkte kleding in kleine koude cellen bij elkaar. Na urenlang wachten bibberden we alleen nog maar. S' nachts werden we, na identifikatie en registratie, na onder druk verhoord te zijn en na bekendmaking van het proces-verbaal, vrijgelaten. Dit proces-verbaal hield in: ernstige vorm van landvredebreuk, pogingen tot gevaarlijke lichamelijke verwondingen en verzet tegen het staatsgezag.

In de doormij beschreven situatie op het moment van arrestatie zou ik me met een zaag in het toestormende politiekordon geworpen hebben, waarop het kordon terugweek (in alle voorgaande processen was gerechtelijk zonder twijfel vastgesteld dat politiekordons onophoudelijk naar voren stormen). Daarna zou ik naar achter gerend zijn, de zaag weer gegrepen hebben en mijzelf weer in het politiekordon geworpen hebben, zodat de agenten nogmaals terugweken. Hierdoor zou ik de mogelijkheid gekregen hebben, de zaag weer te pakken en bij mijn arrestatie geprobeerd hebben de politie agenten daarmee te slaan.

DE PROCESSEN Prozeße

Door de willekeurigheid van de arrestaties zagen wij ons genoodzaakt om kollektief in te gaan tegen de aanklachten. In de loop der tijd ontwikkelden wij een mogelijke proces-strategie. De aanklachten (11) waren wat betreft de voornaamste punten volledig identiek. Wij besloten om de aanklachten niet te onderschrijven omdat wij ze oneerlijk en niet gerechtvaardigd vonden. Door deze aanklachten probeerde de regering van de deelstaat Neder-Saksen ons haar politieke, konservatief-reaktionaire wil op te leggen. Minister-President Albrecht wil "de terroristische geweldplegers een gerechtvaardigde straf bezorgen, hij hoopt dat de wet dit zal toelaten". Het gerechtshof wijst een samenvoeging van de gemeenschappelijk begane "daden" af ondanks dat dit in strijd is met de democratische grondrechten. Met de redenering "het gaat hier in Grohnde uiteindelijk om een burgeroorlog gelijkende toestanden" wordt reeds voordat de arrondissementsrechtbank zich met de zaak bezig houdt een bepaalde richting aangegeven.

Een voor het proces geheimgehouden besluit omtrent de veiligheid verandert de arrondissementsrechtbank in een onneembare politievesting. De bezoekerskontrole herinnerde ons aan de veiligheidsmaatregelen in Stammheim. De bezoekers werden allemaal onderzocht, de kleinste voorwerpen, zoals bijv. hoestbonbons, werden in beslag genomen, de legitimatiepapieren werden gefotokopieerd en voortdurend werden er mensen uitgegooid; dit alles moest het openbaar maken van de processen verhinderen. Wij werden in de loop der tijd steeds vaker geobserveerd, met het doel, informatie te verkrijgen over onze manier van leven. Pogingen van het openbaar ministerie om ons te splitsen en sociaal te isoleren hadden op het "aangeklaagde kollektief" geen succes. Op het niet verschijnen van de verdachten reageerde justitie met arrestatie bevelen om ons zodoende helemaal als criminelen te kunnen behandelen. Door de solidariteit van de anti-kernenergiebeweging konden we een breed publiek bewust maken van de onzinnigheid van de processen. We werden middels rechtbankbesluiten in hetzelfde verband genoemd als terroristische gevangenen,

om überhaupt een oordeel te kunnen vellen. Het door de deelstaatregering bedoelde schrikfeffekt kon bij ons geen vruchtbare bodem vinden. Wij wisten dat we op de juiste weg waren, er werd door de anti-atoombeweging voortdurend positief op ons gereageerd.

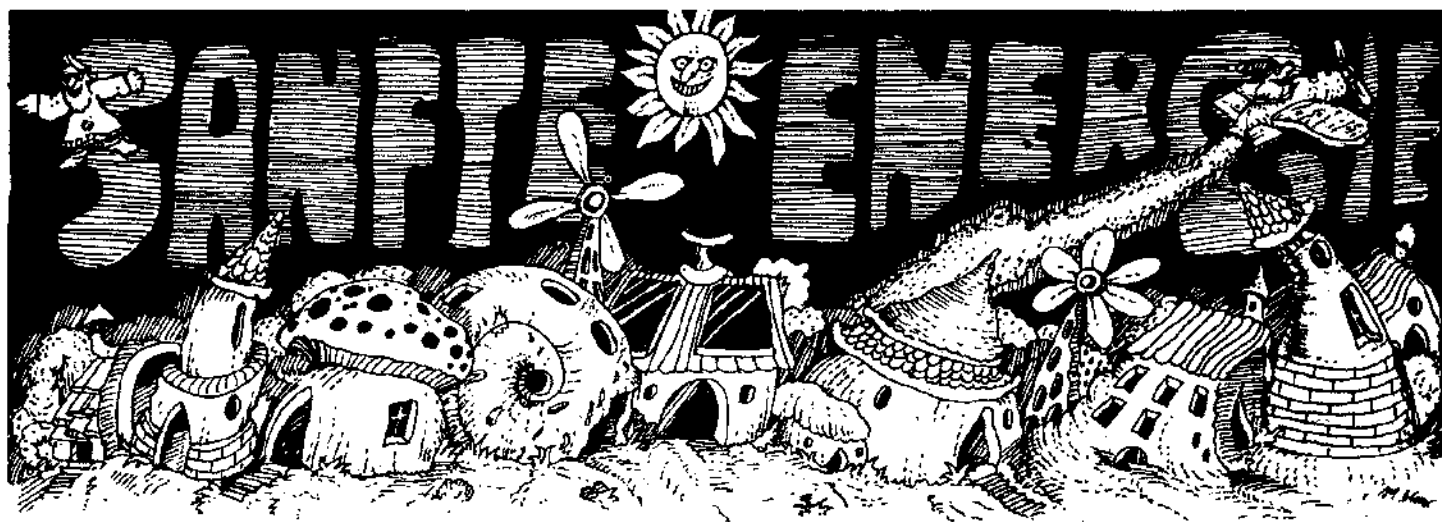
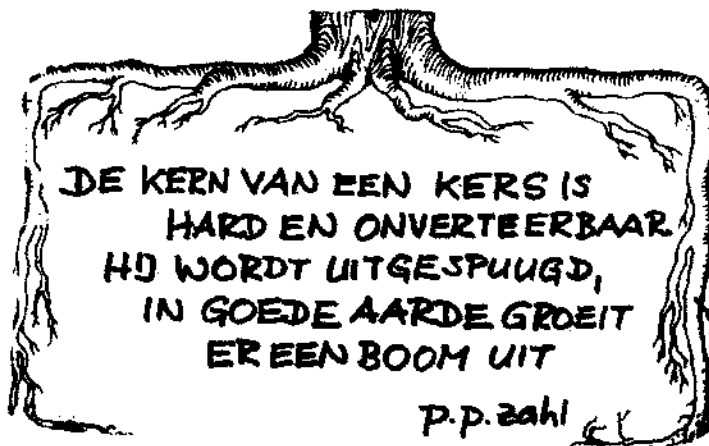
De vonnissen vielen als volgt uit: Vijf van ons werden veroordeeld tot gevangenisstraffen van ongeveer één jaar, drie werden veroordeeld tot voorwaardelijke straffen en drie kregen vrij-spraak om de schijn op te houden van een democratische rechtspraak. Eén ding hadden ze bij ons allemaal bereikt; een normaal bestaansrecht werd ons ont-nomen, de BRD maakte van al zijn mid-delen gebruik om ons in de illegaliteit te dwingen.

De beoogde voltrekking van de eerste straf (Eso) en het afschuwelijke atoom-ongeluk in Harrisburg maakte ons vol-komen bewust van de onzinnigheid van de veroordelingen. Wij besloten de Petri-kerk in Hamburg te bezetten en stopzetting van alle processen en nietigverklaring van alle veroordelingen tot dan toe te eisen.

80 pastoors verklaarden zich solidair met ons. Een poging om de regering van de deelstaat Neder-Saksen om amnesty te verzoeken, mislukte door het plan

van Minister-President Albrecht om de "geweldplegers" niet met humane midde-len te behandelen. De pastoors waren ontdaan over de ontoegevendheid van de regering en sloten zich aaneen in een komitee, dat amnesty en asiel eiste voor alle kernenergie-tegenstanders. De duitse justitie is nu van plan ons in de gevangenis volledig te breken. Onder deze voorwaarden is een verder leven in de BRD onmogelijk voor ons geworden. We gingen op grond van po-sitieve ervaringen die we met neder-landse vrienden hadden naar amsterdam, om hier door middel van asielaanvraag de fascistische structuur van de duitse justitie algemeen bekend te maken.

Unser protest endet mit
 Setzt die Terror-
 Kernkraft-Protest endet mit
 Kernkraftwerk Grohnde
 Samstag Blutiger Samstag
 Chaoten kamen mit
 Stöcken und Hacke
 230 Polizisten verletzt
 Die radikalen
 Bilanz des Terrors
 Bestürzung
 in Grohnde
 Atomprotest
 Terror:
 Brutal
 Van Beste Tentfelds
 über die „Schlacht von Grohnde“
 Buses Massaker
 Ra Militärische Präzision
 Steine prasseln auf Polizisten
 Albrecht fordert Verbot
 der „Chaoten“-Gruppe
 Bürgerkriegsbanden 30 Verletzte
 Chaoten griffen Polizei an

Geneefse konventie ter bescherming van de mensenrechten, art. 6, hfdstuk 2

Tot aan het moment van wettelijk bewijs van schuld wordt ervan uitgegaan dat de wegens een strafbare handeling verdachte persoon onschuldig is"

Daartoe zegt de jurist Gross, minister van binnenlandse zaken van de deelstaat Neder-Saksen:

"Het feit dat een politieman door iemand wordt neergeslagen, geeft mij het recht deze persoon en deze daden als krimineel aan te duiden." (inerview uitgezonden op 22-3-'77 in het programma "Funkbilder aus Niedersachsen" NDR 1)

Daarbij blijft in officiële uitlatingen van regeringszijde "krimineel" een ongevaarlijke uitdrukking.

"We manen de vreed-zame demonstranten aan, zich te verwijderen van de "misdadigers" bij het hek". (luidsprekersbericht op het bouwterrein in Grohnde op 19-3-77)"

"We hebben een aantal arrestaties verricht. Ik hoop dat onze wetten het toelaten, dat deze misdadigers ook de hun gerechtvaardigde straf bezorgd wordt."

(Ministerpresident Albrecht tijdens een t.v. programma op 19-3-'77 s'avonds.

Op de perskonferentie op 21-3-'77 verklaart ministerpresident Albrecht:

"Bij de terroristen van Grohnde ging het niet om tegenstanders van kernenergie, maar om personen die onder het voorwendsel van tegenstanders van atoomenergie uitsluitend kriminele handelingen wilden uitvoeren (Suddeutsche zeitung van 22-3-'77) De kernenergie tegenstanders waren met ijskoude brutaliteit en zonder rekening te houden met mensenlevens opgetreden (Die Welt van 22-3-'77)

Samenvattend verklaart minister van binnenlandse zaken Gross in een interview:

Eerst zouden wij ons moeten aanwennen, hier niet te spreken over ongeregelheden in Grohnde, maar over een brutale geweldadige, volgens plan voorbereide aanval op mensen, welke hier heeft plaatsgevonden.

Deze verklaringen zijn uit nagenoeg alle tijdschriften, radio en t.v. programma's letterlijk overgenomen en hebben in de publiciteit de indruk gewekt, dat het bij de Grohnde demonstranten om misdadigers gaat die zeker niet rijgesproken dienen te worden.

Een onpartijdig oordeel is daardoor onmogelijk geworden.

-VERTROUWELIJK-

Betreffende de rechtszitting van het proces tegen:

- a) Gerard Winter op 13 en 17 jan. 78
om 9.30 uur.
- b) Gerd Schulz op 27 jan. en 1 feb. 78
om 9.00 uur.

zijn aanknopingspunten aan de dag gekomen waaruit blijkt dat ernstig gevreesd moet worden voor een direkte bedreiging van de veiligheid in het gerechtshof of een gevoelige verstoring van de rechtzaak. In verband hiermee is mijn taak enkel de handhaving van de orde tijdens de zitting.

Bovenstaande in aanmerking genomen, ter verzekering van een onverstoorde en geordende afloop van de rechtszitting en in het belang van de veiligheid van alle deelnemers aan het proces bepaal ik overeenkomstig paragraaf 176 van het wetboek van strafrecht het volgende:

DOKUMENT:

'VEILIGHEIDSMATREGELEN'

bij de Grohnde-processen

1

Het aantal toeschouwers wordt beperkt tot 80.

In zaal 27, de grootte van de arrondissementsrechtbank staan gewoonlijk 100 plaatsen ter beschikking voor toeschouwers.

Van deze honderd worden in de bovengenoemde rechtszitting 20 plaatsen, nl. de 4 buitenste aan de raamzijde en de 16 plaatsen op de achterste rij voorbehouden voor veiligheidsbeambten.

2

De zich voor het toeschouwersraam bevindende rij stoelen (rood) staat slechts ter beschikking voor getuigen, zittingsbeambten en eventuele persvertegenwoordigers.

De persvertegenwoordigers is vrn. de persafdeling aan de raamkant voorbehouden. Persvertegenwoordigers worden, afhankelijk van het aantal vrije plaatsen, slechts toegelaten in dien zij, afgezien van het voorschrift punt 8, een bewijsstuk van het persbureau bij de arrondissementsrechtbank kunnen overleggen.

3

Als toeschouwers worden slechts personen boven de 16 jaar toegelaten,

4

Slechts die toeschouwers mogen toegelaten worden, die in het bezit van geldige ambtelijke legitimatiepapieren zijn en deze vanaf binnenkomst tot aan het verlaten van het gerechtshof in bewaring geven. Zij ontvangen daarvoor genummerde controlekaarten waarop naam en voornamen als ook beroep en nummer van het legitimatiepapier genoteerd wordt. Zij worden slechts met deze controlekaart, afhankelijk van het aantal vrije plaatsen, tot de zittingzaal toegelaten.

Bij ieder vertrek uit de rechtbank moet de controlekaart, tegen overhandiging van de legitimatiepapieren afgegeven worden.

Verklaart de vertrekkende dat hij binnen ten hoogste een half uur terug zal komen dan wordt de kaart voor deze termijn gereserveerd.

5

Toeschouwers moeten voor het betreden van de zittingszaaltassen, pakjes, kartonnen dozen of dergelijke zaken evenals verrekijkers, fototoestellen, filmapparatuur, geluidsapparatuur, en dergelijken tegen het ontvangst van een kwitantie waarop naam, voornamen en nummer van de controle kaart genoteerd staan, in bewaring geven. Teruggave volgt slechts na inleveren van deze kwitantie bij het verlaten van de rechtbank. Apart genomen worden kleine dames- en herentasjes welke op inhoud gecontroleerd moeten worden.

6

De toeschouwers moeten zich voor het betreden van de rechtszaal onderwerpen aan een fouillering op het lichaam, door aftasting van de kleding en doorlichting op wapens, gevaarlijk gereedschap (ook aanstekers of lucifers), voorwerpen waarmee gegooid kan worden (flessen, zakjes verf, fruit, e.d.) en andere voorwerpen die ter verstoring gebruikt kunnen worden (bijvoorbeeld spandoeken, strooibiljetten en dergelijke).

Eventueel moet het leegmaken van de zich in de kleding bevindende zakken en overhandiging van de inhoud ervan gevraagd worden. Voorwerpen van deze aard moeten de bezoekers afgenomen worden en als genoemd onder punt 5 bewaard worden.

7

Het verlaten van de rechtszaal door de toeschouwers moet zo mogelijk beperkt blijven tot de pauzes.

8

De leden van de rechtbank, de vertegenwoordigers van het openbaar ministerie, advocaten, verdachten en persvertegenwoordigers moeten voor het betreden van de rechtszaal een geldig ambtelijk legitimatiepapier en eventueel hun dagvaarding overleggen, voorzover zij bij het kontrolerend personeel niet als persoon bekend zijn.

Indien een legitimatiebewijs niet overlegd kan worden, moet ik onverwijld geraadpleegd worden.

De verdachte moet voor het betreden van de zittingszaal op wapens enz. (overeenkomstig punt 6) onderzocht worden. Dit onderzoek geldt ook voor tassen en dergelijke door hem meegebrachte zaken. In zijn verdedigingsstukken mag echter niet gekeken worden.

Voor het overige moet de hier genoemde personen een ongehinderde toegang tot de zittingszaal gegarandeerd worden.

9

Zowel fotograferen als het maken van geluids- en filmopnamen zijn in de zittingszaal verboden. Ook roken is verboden.

10

De controle (zie punt 3 tot 6 en punt 8) moet tot aan het einde van de zitting gehandhaafd worden.

Zittingszaal en Raadkamer moeten voor de zitting onderzocht worden op eventuele verstoringbronnen of-middelen. Zij moeten voor, tijdens en na de zitting op passende wijze beveiligd worden.

11

Ter garantie van de mogelijkheid om de identiteit van toeschouwers, die mogelijk de voorstelling verstoren, te kunnen vaststellen, moeten van de opgeborgen legitimatiepapieren door ambtenaren van justitie fotokopieën gemaakt worden; deze fotokopieën moeten alleen mij met spoed getoond worden.

12

Ter handhaving van de veiligheid en orde in de rechtszaal zullen als zittingsbeambten, naast de justitiële beambten, ter ondersteuning leden van de politie worden aangetrokken.

13

De in deze beschikking getroffen maatregelen moeten om reden van veiligheid vertrouwelijk behandeld worden.

14

Bij de hoofdingang moeten voldoende duidelijke schriftelijke aanwijzingen aangebracht worden, waarop aangegeven staat dat als toeschouwers bij deze zaak alleen personen vanaf 16 jaar worden toegelaten, die in het bezit zijn van een geldige ambtelijke legitimatie.

15

Over de in dit verband te nemen maatregelen heb ik inlichtingen ingewonnen bij de president van de arrondissementsrechtbank.

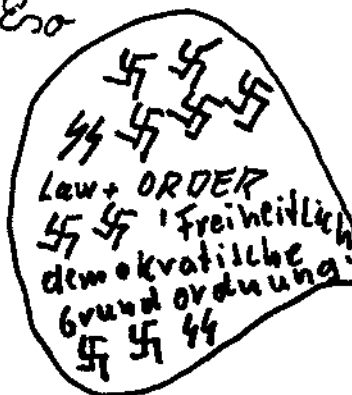

Hannover, 9 januari 1978
Arrondissementsrechtbank-
stafkamer 12,
De voorzitter.

Vonnis van FFICIER van JUSTITIE

Aegen Ero

Nadat de paarden de verdachten gepasseerd waren liet hij het touw dat ook ter beveiliging tegen de ruiters diende, vallen en nam daaropvolgend een helle, ronde knuppel met een doorsnee van ong. 4-5 cm en een lengte van ong. 100cm in de hand en sloeg daarmee op de direct tegenover hem staande politieagenten in. Tot deze agenten hoorde ook kommissaris Kemnik, behorende tot het 7de detachement Omdat Kemnik een schild in zijn hand hield, probeerde de verdachte hem door gerichte slagen zowel van boven als van onderen als ook links en rechts te treffen. Ong. 3-4 maal trof de verdachte ook het schild, respectievelijk de helm van de kommissaris, die slechts door het schid voor zich te houden de klappen van de verdachte kon weren. Daarbij was de situatie voor kommissaris

Kemnik uiterst bedreigend omdat hij een muur van stokken en stangen tegenover zich zag. In deze uiterst bedreigende situatie, waarin Kemnik zijn "naakte leven", moest redden, kwam wachtmeester Krylow, eveneens behorende tot het 4de regiment van het 7de detachement, hem te hulp. Deze was de verdachte opgevallen als vechtersbaas binnen een groep van ong. 25-50 goed uitgeruste demonstranten. Vanwege zijn opvallende kleding-gele regenjas, rode helm en lasbril-had hij, er evenals de getuige Kemnik, geen probleem mee hem in zicht te houden. Toen kommissaris Kemnik de verdachte wilde arresteren, kwam deze te vallen. Nog op de grond liggend wierp de verdachte de houten knuppel naast zich neer. Bij de daarop volgende arrestatie bood de verdachte verzet tegen kommissaris Kemnik, door hem met zijn voeten te trappen.

Nadat het de politieagenten Kemnik en Krylow samen gelukt was de verdachte te arresteren, brachten ze hem via de door de demonstranten in de schutting gemaakte opening (ter hoogte van poort 2) naar de verzamelplaats voor gevangenen op het bouwterrein van de atoomcentrale.

De getuige Krylow is ook daarom niet ongeloofwaardig omdat in zijn dienstverslag van 10 mei 1977 binnen de zin "ik behoorde tot het 4de regiment van het 7de detachement" veranderingen zijn aangebracht bij de cijfers 4 en 7. De getuige heeft geloofwaardig betuigd dat hij het dienstverslag van 10 mei 1977 zelf geschreven en ondertekend heeft. Waarom hij te zijner tijd bij het schrijven van het dienstverslag de verandering heeft aangebracht kon hij vandaag niet meer zeggen. Hij weet echter zeker, dat hem toen niet de strafdossiers ter beschikking stonden. In geen geval echter heeft hij de verandering aangebracht om een relatie tot de getuige Kemnik voor te wenden.

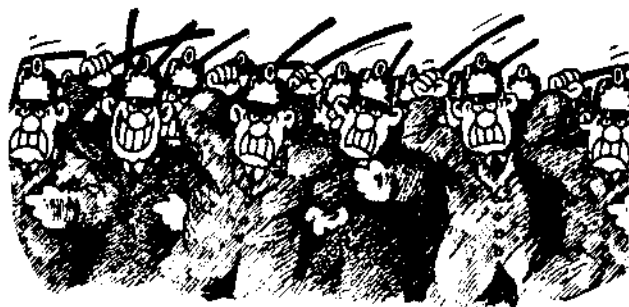
KARL & ESO

in Nederland

met mensen

en smerissen

Toen we hier in Amsterdam kwamen, zijn we met overweldigende solidariteit opgenomen en ondersteund door een groep mensen in de Oosterparkbuurt.

Met behulp van hun hebben we een aantal zaken voor elkaar gekregen die belangrijk zijn voor ons politiek asiel.

We hebben een arbeidskontrakt en een woning. Een arbeidskontrakt bij de uitgeverij "Lont" die ons in hun kollektief opgenomen hebben, we wonen in de Oosterpark. Er staan mensen garant voor ons; drs. Leon Wecke, directeur van het instituut voor vredesvraagstukken, Bram van de Lek, voormalig fractievoorzitter van de PSP en prof. Boeken, vice-voorzitter van de PPR. We hebben onze persverklaring aan alle stroomgroepen gestuurd en hebben contact met het LEK en het Amsterdams Energie Komitee. Beiden hebben hun steun toegezegd. We hebben veel solidariteitstelegrammen binnen gekregen.

26 April zijn we samen met ongeveer 30 mensen uit verschillende buurten en onze advocaten Willem v. Bennekom en Arnout Willems naar de vreemdelingenpolitie gegaan om daar officieel politiek asiel te vragen.

Waarschijnlijk vanwege politiek belang van ons verzoek, werd er, na een voorlopig verhoor door de vreemdelingenpolitie, een ambtenaar van het ministerie uit Den Haag bijgehaald. Die verhoorde ons ieder afzonderlijk nog eens anderhalf uur. Uiteindelijk werd het verzoek voor politiek asiel geaksepteed. We kregen een voorlopige identiteitskaart voor verblijf in Holland.

We moesten ons wel elke week bij de vreemdelingenpolitie melden.

Donderdag 17 mei gingen we, zoals gewoonlijk, naar de vreemdelingenpolitie om ons te melden. Men wilde ons nog foto graferen en we moesten daarvoor naar het hoofdbureau komen. Toen we daarmee klaar waren, werd op weg naar de uitgang, Eso plotseling een kamer binnengetrokken en hij was gearresteerd.

Dit gebeurde op verzoek van de vreemdelingenpolitie in Den Haag.

Deze verordende, op grond van een door de BRD uitgegeven internationaal arrestatiebevel, de onmiddellijke arrestatie en voorgeleiding voor de rechter-kommisaris.

Vrijdag werd Eso aan de officier van justitie, een vrouwelijke rechter, voorgeleid. Om één uur was het zover; Eso kwam behoorlijk afgebeuld de gevangenis uitgewankeld. We waren allemaal ontzettend blij.

Dit was in de BRD niet gebeurd.

We denken dat we tot het binnenkomen van het uitleveringsverzoek van de BRD wel vrij zullen blijven. We zijn echter bang dat we daarna weer gearresteerd zullen worden. Wanneer dit gebeurt, moeten we protestakties ondernemen, die hopelijk veel steun zullen vinden. Op het ogenblik zijn we bezig de demonstratie tegen de proefboringen in Gasselte voor te bereiden. We willen daar proberen steun te krijgen voor ons verzoek tot politiek asiel.

Onze advokaten aan het woord:

Karl en Eso hebben in Nederland politiek asiel gevraagd. In Duitsland werd hun het leven zuur gemaakt, omdat ze overtuigde tegenstanders zijn van kernenergie. Het ziet er naar uit dat de duitse justitie o.a. met het middel van de kriminalisering wil reageren op de groeiende anti-kernenergie beweging.

Tegen het massale verzet in wil de duitse overheid hardnekkig, met de hete adem in de nek van de grote ondernemingen die zoveel brood zien in kernenergie, het atoomprogramma er door jagen. Deze halsstarrigheid maakt het middel van de bezetting van het bouwterrein legitiem en noodzakelijk, gelet op de ontzaglijke gevaren die verbonden zijn aan kernenergie. Dat aktiemiddel is niet zonder effect gebleven.

Het schouwspel met aan de ene kant politietroepen die met militaire middelen in een sfeer van burgeroorlog opereren en aan de andere kant tienduizenden demonstranten levert een krachtmeting op die puur politiek is.

Die politieke strijd is niet te vangen met gewone kriminalisering. Alleen daarom al is het vonnis waarin Karl en Eso door een duitse rechtbank veroordeeld zijn, een politiek vonnis, en niet alleen door de dubieuze bewijsvoering. Dat de duitse justitie zich toch aan zulke processen waagt, wijst op ordinare repressie van politieke bewegingen die gevaarlijk zijn voor de machthebbers.

Allemaal redenen te over om in aanmerking te komen als politiek vluchteling.

Als Duitsland zal vragen om de uitlevering van Karl en Eso is het niet moeilijk te verdedigen dat hun uitlevering gevraagd wordt voor politieke delikten, waarvoor niet mag worden uitgeleverd.

De nederlandse rechter moet beslissen over een eventueel uitleveringsverzoek. Als de rechter de uitlevering verbiedt, mag er uiteraard niet worden uitgeleverd. De kans dat het nederlandse ministerie van justitie dan positief beslist op de aanvraag van politiek asiel of op een andere

manier aan Karl en Eso toestemming tot verblijf geeft, is dan erg groot.

Mocht de uitlevering onverhoopt worden toegestaan door de rechtbank, dan hoeft mevrouw Haars niet uit te leveren; m.n. niet als de vraag of Karl en Eso wegens hun politieke overtuiging moeten vrezen voor een ongünstige behandeling - waarvoor bewijzen te over zijn - met 'ja' dient te worden beantwoord. En ook als de nederlandse rechter zou aannemen dat Karl en Eso niet voor politieke delikten veroordeeld zijn, kan bovengenoemde vraag bevestigend worden beantwoord.

Strikt formeel zijn de kwestie van het politiek asiel en van de uitlevering gescheiden zaken. Bij de beoordeling van de aanvraag van politiek asiel moet mevrouw Haars echter ongeveer dezelfde vragen beantwoorden als aan de orde komen alvorens beslist kan worden al dan niet uit te leveren (nadat de rechter het licht op groen heeft gezet).

Als mevrouw Haars negatief zou beslissen op de aanvraag van politiek asiel, kunnen we bij haar herziening van die beslissing vragen (een soort hoger beroep). Wanneer dat weer negatief uitvalt, kan er beroep worden ingesteld bij de Raad van State.

Het is moeilijk te zeggen wanneer op wat beslist wordt, en hoe lang het allemaal gaat duren. Dat hangt vooral af van het tijdstip waarop Duitsland om de uitlevering zal vragen en dat tijdstip hebben wij niet in de hand. Dat is een van de onzekerheden waarmee Karl en Eso te maken hebben. Een ander voorbeeld van grillig beleid was de merkwaardige arrestatie door de amsterdamse politie van Eso, op 17 mei op grond van een duits verzoek van 2 april. Dat verzoek lay er al toen het politiek asiel werd aangevraagd op 26 april. Waarom die aanhouding op 17 mei nodig was, blijft een raadsel, vooral omdat de rechter-kommissaris geen aanleiding zag om Eso vast te laten zetten.

Willem van Bennekom
Arnoud Willems

Telefonspiel „Jekami“

Jeder kann mitmachen

Sinn des Spiels: Asyl für die Atomgegner
Eso Oldefest, der im Moment in Holland im Knast sitzt
und Karl Winter.

Einsatz:

Verlauf des Spiels: Eine der unteren Telefonnummern
wählen und sich über das Asylgesuch
von Eso und Karl erkundigen.

Gewinn: Asyl und kein Knast für die beiden Atomgegner.

Verlierer: Die BRD-Atom-Regierung, wenn sie keine
Atomgegner in den Knast schicken kann.

Gewinner: Die Atomgegner, die mitspielen.

Het nieuws van Eso's arrestatie sloeg bij ons in Hamburg in als een bom. Verontwaardiging en woede maakten zich van ons meester.

Diezelfde avond besloten een groot aantal mensen dat zij ook wat voor Eso wilden doen. Er werden affiches geplakt, leuzen gekalkt, pamfletten en stickers gemaakt om in telefoonscellen te plakken. (Jekami oftewel Doemaamee).

De volgende dag trokken in Hamburg en Bremen ongeveer 100 mensen naar het nederlandse konsulaat met de eis: "Vrijheid voor Eso".

Toen bekend werd dat Eso weer vrijgelaten was, was iedereen vreselijk opgelucht en blij.

Trouwens: alle twee de berichten kwamen in de uitgebreide nieuwsberichten op de radio in Noord-Duitsland en stonden ook in de burgerlijke kranten!

Akties in Hamburg en Bremen na Eso's arrestatie

Een voorbeeld van duitse politie-routine

Op 30 april reed ik met een nederlandse vrachtbus naar de moeder van Eso in Lünöw om haar te vertellen hoe 't met haar zoon ging en om wat spullen van Eso op te halen. Therese (Eso's moeder) was echter niet thuis. Ik wachtte daarom in de auto voor de deur. Na 10 minuten werd de auto opeens door 4 agenten omringd, die door de andere deur naar binnen probeerden te dringen. Maar die zat op slot. Vervolgens stormden ze de binnenplaats van de woning op. Even later kwamen ze naar de auto terug en vroegen mij toen tamelijk beleefd of ik duits verstond en of ik Helmuth Oldenfest had meegebracht. Ik kon het maar beter meteen zeggen, anders zouden ze direkt het huis binnendringen. Nadat ik het ontkend had, trokken ze zich in de politie-auto terug. Intussen reed ik weg om verdere rotzooi te vermijden. Toen ik Lünöw uitreed, werd ik nog eens aangehouden en minitieus gecontroleerd. Nadat er een agent in burger bijgehaald was en instructies gegeven had, kwam "mijn" agent suikerzoet met mijn papieren terug en wenste mij verder een goede reis!

Sindsdien stond ik onder "goede" begeleiding: een man met 'n grijze baard en in een groene audi dook telkens weer op achter m'n rug. Diezelfde dag nog was er een huiszoeking in de woning van Eso's moeder, uitgevoerd door 7 agenten (waarvan een in burger). Men zei dat hen meegedeeld was dat Eso gezien zou zijn en dat ik ne verdachtig gemaakt zou hebben door via een onweg naar Lünöw terug te rijden. Dit is een groffe leugen. Waarom dan deze repressie ?

Wij denken aan twee mogelijkheden: Of er is inderdaad een tip uit de bevolking gekomen, want verklikken is weer 'in' in West Duitsland, of de politie heeft dit geheel geensceneerd met de opzet om zo Eso's vrienden- en kennissenkring te kunnen bespioneren.

Deze gebeurtenis bracht eerst angst tweeg in de buurt waar Eso's moeder woont, maar later veel verontwaardiging.

Een andere huiszoeking vond plaats op 't werk en in de woning van een bekende uit de kernenergiebeweging in Hamburg. Toen Karl in de gevangenis zat, werd door onbekenden een bomaanslag op een elektriciteitsmast gepleegd met de eis van direkte vrijlating voor Karl.

Wij gaan ervan uit dat het Openbaar Ministerie materiaal tejen Karl en Eso wil verzamelen, om ze vervolgens als terroristen te laten uitleveren.

**SIE SPALTEN KERNE
SIE SPALTEN DIE
GEGNER IHRER
GESPALTENEN KERNE**

Collectie Stichting Loka

www.loka.org
p.p. zahn
Gedigitaliseerd 2015